

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉHO PROJEKTU **BARBARY POLÁKOVĚ**

S Barbarou Polákovou jsme se poprvé setkali při emauzském projektu, včetně následného projektu realizačního. Její práce nás zaujala natolik, že jsme rádi souhlasili s přihláškou k diplomu. Svůj diplomní seminář Barbara zpracovávala částečně na pracovní stáži v Berlíně. Při poměrně častých konzultacích nás postupně seznamovala se svým pohledem na možnosti bydlení současné mladé generace, která má jiné potřeby, než ty předcházející. s vizí studentského, nebo dočasného modulárního bydlení. Příprava na diplom byla zpracována velice inspirativně, se sociálním přesahem definovala prostorové potřeby dnešního mladého člověka.

V diplomním projektu jsme považovali za nutné tento výzkum, který by samotný mohl obstát jako diplomní práce, aplikovat na konkrétní místo. Barbara zvolila pro svůj projekt Smíchovský blok mezi ulicemi Štefánikovou a Preslovou, městského prostoru narušeného řezem „kapacitní komunikace“, násilně přetřžený v Botanice, místa s nedokončenou, respektive narušenou strukturou, s mnoha chybami. Jižní stranu řezu místo otevřeného vnitrobloku uzavírá v celé délce.

Barbara dům staví do hraniční pozice, jako bariery k dopravní stoce. Do komplikované situace rozříznutého bloku s nepravidelným terénem vstupuje Barbara jednoduše subtilní hmotou. Zařezává se do terénu, vyplňuje jej ale částečně. Uzavírá nedokončený blok, zakrývá exponované prázdné štíty a polosoukromé zahrady. Zastavěná plocha je minimální,

Uspořádání domu striktně následuje jeho lineární tvar. Na subtilní hmotu navazuje linie obytné pavlače sdvojící venkovních schodišť, obalených membranou. Domem prochází v podélném směru jediná pevná nosná stěna, sdružující funkci obvodové stěny a instalační příčky. Invenční dispoziční řešení dodržuje podmínky definované v předdiplomu, zajímavá je možná variabilita obytných jednotek.

Barbara věří v univerzálnost tohoto řešení, představuje si jeho širší aplikaci v různých strukturách. Přesto se zdá, že zde její koncept naráží na své limity, z univerzálna, možná až z inertní pozice se najednou snaží hledat kontext, začleňovat se. Princip sám o sobě je jistě dobrý, i když nedopracovaný, zvolené místo je pro tento princip možné, nevím ale jestli ideální.

Přes tuto závěrečnou pochybnost jsem přesvědčený, že Barbara Poláková svůj diplomní projekt zvládla bravurně. Znovu upozorňuji na jeho vyčerpávající teoretickou složku, aplikovanou ve variantách do konkrétních půdorysů. Diplomní projekt navrhuji komisi jednoznačně k přijetí a hodnotím jej stupněm **A- výborný**.

V Praze 12. 6. 2018

Tomáš Novotný